

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่โลกมนุษย์เรานี้มีความเจริญรุ่งเรืองมากกว่าในสมัยโบราณนั้น เป็นผลมาจากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์แทบทั้งสิ้น^๑ เพราะการวิจัยเป็นการนำมาซึ่งความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ การแบ่งประเภทของการวิจัยในทางการศึกษาที่นิยมใช้กันคือแบ่งตามวิธีการวิจัยซึ่งแบ่งเป็น ๓ ประเภทใหญ่ คือ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) การวิจัยแบบบรรยาย (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงทดลอง^๒ (Experimental Research) โดยที่ระเบียบวิธีการวิจัยนี้หมายถึงแบบแผนในการวิจัยที่สำคัญซึ่งประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยแบบบรรยายเป็นการวิจัยที่ทำกันมากที่สุดในทางสังคมศาสตร์และทางการศึกษา และเครื่องมือที่นิยมใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี ๔ ชนิด คือ การสังเกตโดยตรง การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม และการคัดลอกข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เครื่องมือแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติเฉพาะแตกต่างกันและมีความเหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เหมือนกันด้วย แต่คุณสมบัติที่ต้องมีเหมือนกันและเป็นคุณสมบัติที่สำคัญมากของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็คือ

^๑อนันต์ ศรีโสภา, หลักการวิจัยเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๒๑), หน้า ๑๘.

^๒ John W. Best, Research in Education, ๓rd ed. (New Jersey : Prentice - Hall, ๑๙๗๗), pp. ๑๘ - ๑๙.

มีความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) สูงพอ ถ้าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลไม่มีคุณสมบัติดังกล่าว ข้อมูลที่เก็บมาโดยใช้เครื่องมือนั้นก็ จะไม่มีความหมายแต่ประการใด

จากเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลชนิดต่าง ๆ พบว่า แบบสอบถามได้รับการนิยมในการนำมาใช้ในการวิจัยอย่างแพร่หลาย โดยที่แบบสอบถามนี้สามารถถามในเรื่องต่าง ๆ กัน อาทิเช่น ถามข้อเท็จจริง ถามความคิดเห็น หรือถามเกี่ยวกับทัศนคติ ซึ่งเรียกว่าแบบวัดทัศนคติ เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถสร้างแบบสอบถามหรือแบบวัดทัศนคติโดยใช้วิธีการตามมาตราต่าง ๆ เช่น มาตราของเทอร์สโตน (Thurstone Scale) มาตราของลิเคอร์ท (Likert Scale) มาตราของกัตต์แมน (Guttman Scale or Cummulative Scale) มาตราของออสกู๊ด (Osgood) ซึ่งเป็นวิธีหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential Scale) ฯลฯ จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่พบว่ามาตราของลิเคอร์ทเป็นมาตราที่นิยมในการนำมาใช้กันมากที่สุด เพราะสร้างง่าย รวบรวมเร็ว และมีความเที่ยงสูง

มาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทจะประกอบด้วยข้อความคิดเห็นหลาย ๆ ข้อ และแต่ละข้อจะมีคุณค่าทัศนคติของมาตราวัดตามระดับความต่อเนื่อง ซึ่งจำนวนระดับความต่อเนื่องอาจเป็น ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ระดับก็ได้ ดังนั้นในการสร้างมาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทนี้ ผู้วิจัยจะต้องมีการตัดสินใจว่าจะใช้จำนวนรายการที่จะตอบข้อความคิดเห็นเป็นเท่าไร และจำนวนรายการคำตอบเท่าใดจึงจะทำให้มาตราวัดทัศนคตินั้นมีความเที่ยงสูงกว่ามาตราวัดทัศนคติที่มีจำนวนรายการคำตอบแตกต่างกันไป ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนรายการคำตอบแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ๑. ศึกษาค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนรายการคำตอบเป็น

๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ รายการ

๒. ศึกษาความแตกต่างของค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนรายการคำตอบเป็น ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ รายการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาเปรียบเทียบค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนรายการคำตอบต่างกัน โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

๑. การศึกษานี้จะศึกษาเฉพาะค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติที่สร้างตามมาตราของลิเคอร์ทเท่านั้น ไม่รวมการศึกษาค่าความตรง

๒. มาตราวัดทัศนคติทั้งสองฉบับที่ใช้ในการวิจัยคือ มาตราวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู และมาตราวัดทัศนคติต่อการสอบสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกนักศึกษาครูนั้น ผู้วิจัยใช้เพียงเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ถึงค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติเท่านั้น มิได้สนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพครูและการสอบสัมภาษณ์

๓. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูงปีที่ ๑ ของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี ในปีการศึกษา ๒๕๒๖ เท่านั้น

ข้อถกแถลงเบื้องต้น

๑. ผู้วิจัยถือว่า ประชากรที่ตอบข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู และทัศนคติต่อการสอบสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกนักศึกษาครู ตอบตามความรู้สึก ความนึกเห็นที่แท้จริงและด้วยความจริงใจ

๒. ผู้วิจัยถือว่าสาขาวิชาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูงปีที่ ๑ ที่เลือกเรียนไม่มีผลที่จะทำให้ค่าความเที่ยงของมาตราวัดแต่ละฉบับแตกต่างกัน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความคลาดเคลื่อนในการวิจัยครั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบวัดทัศนคติบางคนอาจเลือกคำตอบที่ไม่ได้แสดงลักษณะที่แท้จริงของตนเองโดยไม่รู้ตัว อันเนื่องมาจากผู้ตอบมีความรู้สึกที่ซ่อนเร้น คือพยายามที่จะแสดงแต่ลักษณะที่ดีของตนและพยายามปกปิดบางส่วนเสียของตนเอง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรการศึกษาระดับสูงปีที่หนึ่งของวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ในปีการศึกษา ๒๕๒๖

มาตราวัดฉบับที่ ๑ หมายถึง มาตราวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู

มาตราวัดฉบับที่ ๒ หมายถึง มาตราวัดทัศนคติต่อการสอบสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือก

นักศึกษาคู

จำนวนรายการคำตอบ หมายถึง จำนวนระดับในการตอบข้อความคิดเห็นในมาตราวัดทัศนคติ

จำนวนรายการคำตอบ ๒ รายการ หมายถึง ระดับในการตอบข้อความคิดเห็น ๒ ระดับ คือ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

จำนวนรายการคำตอบ ๓ รายการ หมายถึง ระดับในการตอบข้อความคิดเห็น ๓ ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

จำนวนรายการคำตอบ ๔ รายการ หมายถึง ระดับในการตอบข้อความคิดเห็น ๔ ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จำนวนรายการคำตอบ ๕ รายการ หมายถึง ระดับในการตอบข้อความคิดเห็น ๕ ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จำนวนรายการคำตอบ ๖ รายการ หมายถึง ระดับในการตอบข้อความคิดเห็น
 ๖ ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
 อย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด

จำนวนรายการคำตอบ ๗ รายการ หมายถึง ระดับในการตอบข้อความคิดเห็น
 ๗ ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบว่ารายการคำตอบจำนวนเท่าใดที่จะให้ค่าความเที่ยงสูงสุด และ
 ให้ค่าความเที่ยง เป็นอันดับรองลงมาในการใช้มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทในการสร้าง เครื่องมือ
๒. เพื่อ เป็นแนวทางให้ผู้วิจัยท่านอื่น ๆ ในการตัดสินใจในเรื่องจำนวนรายการคำตอบ
 ในการสร้าง เครื่องมือที่ใช้โดยมาตรวัดแบบลิเคอร์ท